

Zpravodaj

pardubické farnosti sv. Bartoloměje

Vydává Římskokatolická farnost v Pardubicích

6/2008
Září

Náklady: 9,- Kč

www.farnost-pardubice.cz

OBSAH

ZE ŽIVOTA FARNOSTI	str. 2
• Pouť u sv. Anny	
• Biblické večery	
MINISTRANTI	str. 2
• Hledá se...	
MLÁDEŽ	str. 3-5
• Velehrad - Aktiv8	
• Cyklopout'	
• Sydney 2008	
RODINY	str. 6
• Společné soužití indiánských kmenů	
SKAUTI	str. 7
• Tábor tady a přece jinde	
SCHOLA	str. 8-9
• Schola tak jak ji neznáte	
• Chotěborky 2008	
ZVONY	str. 10-11
• Promluva apoštolského nuncia	
NÁBOŽENSTVÍ	str. 12
• Výuka náboženství	
• Rozvrh výuky 08/09	
ZPRÁVY	
Z DIECÉZE	str. 13
• Pozvání k pouťi diecéze	
• Rok sv. Pavla v diecézi	
• Příprava na manželství	
KATECHETICKÉ OKÉNKO	str. 14
• Svátost křtu	
CHARITA - MISIE	str. 15
• Ohrožení...	
RŮZNÉ	str. 16-17
• Úhel pohledu	
• Dny evropského dědictví	
KALENDÁŘ	str. 18

SVATÝ PAVEL JAKO VZOR?

Rok svatého Pavla je v plném proudu. Dva měsíce už máme za sebou. Je tedy nejvyšší čas něco dělat, aby nám neproběhl mezi prsty. Svatý otec nám doporučil, abychom během tohoto roku znovuobjevili postavu apoštola Pavla. Zdůrazňuje, aby Pavel pro nás nebyl jen postavou minulosti, na kterou s úctou vzpomínáme. Ale aby se stal i naším učitelem. Abychom se nejen ptali: Kdo byl Pavel? Ale především: Kdo je Pavel? Co mně říká?

Zaměřím se na jednu Pavlovu větu, kterou jste mohli číst na mém primičním obrázku a která souvisí se základní lidskou otázkou – jaký má můj život smysl? Co je v životě to nejpodstatnější? Pavlova odpověď: „Nepřikládám svému životu žádnou jinou cenu, než abych dokončil svůj běh a splnil úkol, který jsem dostal od Pána Ježíše.“ (Sk 20,24)

Pavel byl přesvědčen, že jeho život nemá žádný smysl, pokud ho nepoužije pro Boží dílo. Pro to, co

mu Bůh ve své lásce připravil ještě dříve, než se narodil. V tuto chvíli už moc dobře ví, že to, co ho čeká, nebude procházka růžovým sadem. Jde do Jeruzaléma. Všude

na cestě mu proroci předpovídají, že ho tam čeká vězení a utrpení. Ale Pavlovi je jasné, že tato cesta má cenu. Zatím sice přesně neví, proč do Jeruzaléma jde, ale je si jistý, že tam jít musí, protože ho Duch svatý k tomu „nutí“, jak sám říká.

Jeho prioritou nebylo vytřískat ze života, co se dá, nebo uchovat si hlavně to zdravíčko... Ale tím nejzákladnějším hybatelem byla Ježíšova vůle. Určitě ani pro něj nebylo hledání Ježíšovy vůle něčím snadným. Přesto

toto hledání má cenu. Člověk pak může žít v jistotě, že jeho úsilí má smysl, protože tak může dát svému životu plnou hodnotu a rozvinout ho do plné krásy. Není v tom apoštol Pavel vzorem i pro nás?

P. Míla Brhel

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

POUŤ U SV. ANNY

Po odemknutí opomenuté kapličky sv. Anny u Annenského podjezdu velkými kleštěmi - protože některé klíče od zámků se za půl století ztratily - následovalo několik dní předem vysekání porostu v okolí kaple a úklid. Díky hodným a pracovitým lidem jsme se pak mohli v sobotu 26. července v 16.30 hod. - o svátku sv. Anny - zúčastnit poutní slavnosti. Sešlo se nás kolem 30 lidí. Slavili jsme společně bohoslužbu slova s litaniami ke sv. Anně. Tyto litanie jsme asi slyšeli všichni poprvé a o to více utkvěli v našich srdcích. Sv. Anna nám byla přiblížená jako praktická, normální svatá, která dobře plnila povinnosti všedního dne, bez velikých hrdinských činů. Proto jsme ji vzývali jako ctihodnou babičku Krista Pána, i jako zbožnou tchýni sv. Josefa, či jako zrcadlo všech manželek. V současné době patří jméno Anna mezi jedno z nejčastěji používaných.

Po slavnosti nechyběly ani poutní koláčky. Poté jsme se rozešli s přáním, zase se zde za rok sejít.

-BS-

PODĚKOVÁNÍ

Jistě všichni účastníci rádi vzpomínáme na vydařenou zahradní slavnost po primiční mši sv. našeho novokněze P. M. Brhela v neděli 29. června. Bylo to radostné setkání na začátku prázdnin, na které rádi vzpomínáme. Díky patří všem, kteří se účastnili jak přípravy, tak vlastní organizace, též dárcům všech dobrot za jejich štědrost.

BIBLICKÉ VEČERY

V měsíci říjnu začnou již tradiční
STŘEDEČNÍ BIBLICKÉ VEČERY,
které se budou opět konat na farním sále od 19-20h. Další informace se dozvíte během září v ohláškách, na internetu a na letáčcích na stolku v kostelích. Jakékoli nápady a návrhy směřujte k
P. Mílovi Brhelovi
728 147 722,
brhelmil@centrum.cz.

MINISTRANTI

HLEDÁ SE...!!!

Protože někteří ministranti, kteří dosud ministrovali v klášterním kostele, posílí od začátku školního roku scholu, hledají se noví šikovní kluci, kteří by se chtěli při mši svaté zapojit do služby u oltáře.

Kluci, pokud už chodíte aspoň do první třídy, tak neváhejte – najdete nové kamarády, při ministrantských schůzkách se dozvíte plno nových a zajímavých věcí, zahrajete si spolu různé hry a užijete i spoustu legrace a především – díky vám bude mše svatá pro všechny krásnější a slavnostnější.

Ministrantské schůzky se budou konat v pátek odpoledne a budou rozděleny na 2 skupinky – mladší a starší. Podrobnější informace budou po domluvě s rodiči na nástěnkách, na internetu i v ohláškách.

Hlaste se u P. Míly Brhela – 728 147 722, brhelmil@centrum.cz.

Velehrad 18.-20.7.2008 **Sydney**
ve spojení se

setkání české a slovenské mládeže

actIv8

*„... dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“
(Act I, v. 8)*

Osobně musím hned začátkem říct, že na tuhle akci jsem se těšila nejvíc z celých prázdnin. A mé očekávání to nezklamalo. Kromě toho, že jsem tam potkala spoustu kamarádů, jsem mohla na Velehradě spolu s velkým společenstvím výjimečně prožít světové dny mládeže s papežem, které právě probíhaly v Sydney.

Z Pardubic nás vyjelo ve čtvrtek dopoledne vlakem asi pět spolu s novoknězem Mílou. Ve vlaku jsme si přisedli k holkám z Kolína, které jsme znali. Cesta probíhala vcelku v pohodě, jenom jsme kvůli zpoždění vlaku nestihli navazující vlak v Olomouci, tak jsme si tam chvíli vegetili na lavičkách před nádražím u fontány. No a ze Starého Města, kam jsme ještě dojeli vlakem, jsme pak šli asi 5-6 km pěšky v drobném dešti s batohama na Velehrad. Tam už jsme se brzy setkali se skupinkou našich cyklistů z Pardubic. Postavili jsme stany a šli se podívat k hlavnímu pódiu na předprogram. Poté byl koncert nějakých kapel z ČR a ze Slovenska, kde už jsme nebyli a raději jsme my pardubičtí seděli před samoškou a povídali, protože strašně přišlo. Na večerní modlitbu jsme dorazili všichni v pláštěnkách. Řeknu Vám, že takovýho bláta jsem

dlouho neviděla. Tím, že stanové městečko nebylo na louce, ale na strništi, bylo toho bláta opravdu požehnaně. Všichni jsme nebyli příliš nadšení a hodně se modlili za počasí.

A pomohlo to. Druhý den ráno už se na nás smálo slunko a všichni oškrabávali svoje 20 ti kilové dárečky na podrážkách, kalhotách a všude kam se jen bláto mohlo dostat. Výborní pořadatelé hbitě navezli na rozblácené cesty mezi sektory ve stanovém městečku seno, takže už jsme všude mohli chodit (téměř) suchou nohou.

Dopoledne byl program na hlavním pódiu a pak od půl dvanácté mše svatá. Po obědě, který byl v podobě vydatné hrachové polévky s rohlíky, jsme si nabrali spoooustu rohlíků na zítřejší snídani (Míla jich měl plný batoh - samozřejmě tam byly i rohlíky pro nás **J**). Potom jsme si dali trochu oddech a od čtyř hodin byly katecheze v přírodě spojené s křížovou cestou (téma: Služba, Cesta života, Uzdravení, Povolání, Evangelizace) a podle ohlasů byly všechny velmi pěkné.

Po večeri z vlastních zásob (v našem případě rohlíky a buchty, kterých jsme měli hodně od maminek z Pardubic) byl benefiční koncert pro Ukrajinu. Na hlavním pódiu vystoupila slovenská skupina Tretí Deň a potom americká skupina Sonicflood! Byli výborní a celý koncert skončil před jedenáctou. A pak kdo chtěl, šel spát, povídal s přáteli a tak.

V sobotu ráno byla od půl osmé řeckokatolická liturgie. Bylo moc zajímavé vidět trochu jinak mši svatou. Od půl desáté byl přenos ze Sydney z „bdění“ s papežem (my jsme teda zas tolik v těch deset ráno nebděli ale bylo to moc pěkné) a průřez několika posledními světovými dny mládeže. Po výborném guláši jsme si mohli vybrat z nabídky sportů, podívat na prezentaci komunit, hnutí a řeholí, nebo prostě jen tak nabírat síly. Od tří hodin odpoledne jsme měli možnost navštívit přednášky s nejrůznějšími tématy. Nejfrekventovanější a podle mě i nejzajímavější přednáška (můj názor, tím nechci nijak shodit ty ostatní) byla o okultismu a

(Pokračování na stránce 4)

(Pokračování ze stránky 3)

esoterice, kterou přednášel tímto pověřený P. Vojtěch Kodet.

Některé přednášky se dost protáhly, takže jsme se tak akorát stihli navečeřet a od osmi byla vigilie. Dostali jsme svíčky a na konci si je všichni rozsvítili. Bylo to moc pěkné a silné. Potom bylo do dvou do rána bdění s bohatým spektrem nabídek činností. Například modlitby Taizé, chvály, růžence, modlitba žalmů, litanie k Duchu svatému, možnost zpovědi nebo třeba moderovaná adorace v bazilice (k té bych osobně dodala že byla moc pěkná, ale po 40ti minutovém plném soustředění pak nebylo tak těžké v lavici na 20 minut usnout **J**, ale byl to výborný způsob, jak načerpat energii na to, zůstat celý zbytek noci vzhůru). Ode dvou „ráno“ byl přímý přenos mše svaté ze Sydney a ode čtyř jsme měli my na Velehradě „jitřní mši svatou“. Bylo to moc pěkné, jak mše, tak vůbec ta ranní atmosféra. Při rozeslání jsme každý dostali dárek v podobě malého přívěšku na klíče uvnitř s lístečkem s heslem letošního setkání: „DOSTANETE SÍLU DUCHA SVATÉHO, KTERÝ NA VÁS SESTOUPÍ A BUDETE MI SVĚDKY“ (Sk, 1,8).

No a pak už jsme jen „vyklízeli pole“ a rozjížděli se ospalí domů (kde jsme pak někteří doháněli spánkový deficit třeba až devatenácti hodinami spánku **J**)

Já jsem byla moc ráda, že jsem měla možnost na Velehrad jet a odvezla jsem si tam odsud velmi hluboké zážitky, které ve mně zůstanou.

Terka Demlová

CYKLOPOUŤ

Naše putování na kole na celostátní setkání mládeže ActiV8 na Velehrad začalo v úterý 15 .7. 2008 odpoledne. Z Pardubic jsme jeli 3 kluci (Martin, Lukáš, Vojta), P. Tomáš Kvasnička, P. Zdeněk Mach a jedno doprovodné vozidlo. První bod naší cesty byla právě Proseč, která je farností P. Zdeňka Macha. V ten den se k nám přidal ještě jeden kluk z okolí Proseče. Večer jsme měli mši svatou v místním kostele, a poté jsme šli načerpat síly spánkem do dalšího dne. Ráno po snídani jsme se jeli podívat do Toulouvcových maštálí. Jelikož všichni nemají kolo vhodné do terénu, tak ho někteří museli tlačit. Po vydatném obědě nás čekala další část naší cesty do Jevíčka, kde nás uvítal místní pan farář. Na další cestu se k nám přidala Bára z Lázní Bělohradu. Když jsme se navečeřeli, místní pan farář nás vzal na věž, ze které bylo vidět celé Jevíčko a také okolní kopce. Byla to strašná představa, když jsme si uvědomili, že je budeme muset přejet. Ráno jsme měli před sebou nejdelší etapu naší cesty. Čekalo nás 101 km. Jak to obvykle bývá na našich cestách, tak ani nyní se to neobešlo bez defektů. Naštěstí to nebylo nic vážného. Jenom pár píchlých kol. Odpoledne jsme dorazili na místo, kde jsme se sešli se zbytkem skupiny „těch línějších“ **J**, která cestovala vlakem. Celkově jsme najeli 218 km (většina) a spálili něco přes 6000 kalorií (údaje z cyklocomputeru).

Vojta

Na podporu setkání křesťanské mládeže na Velehradě, které proběhlo ve dnech 17. 07. - 20. 07. 2008 bylo ve druhé vlně příspěvků odesláno z naší farnosti **2 600 Kč**. Celkem tedy jste přispěli částkou **5 300 Kč**. Všem dárcům za jejich příspěvky a modlitby upřímné poděkování.

Tomáš Kvasnička

CELOSVĚTOVÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V SYDNEY

Jak to vše vlastně začalo? Minulé léto na setkání v Táboře mě oslovila SM. Vojtěcha, řádu svatého Dominika, že by ráda letěla do Sydney s nějakou skupinkou mládeže, jen neví, kde vzít peníze, a co na to říkám. A já s úsměvem na tváři prohlásila, že jasně, pořídíme si člun a odpádlujeme tam. Přišlo mi to sice jako velmi dobrý nápad ale také velice nereálný. Měsíc na to mi sestra Vojtěcha opět volá a zve do Prahy, abychom naplánovali, jak se do Sydney dostaneme. „Lucko, neboj peníze budou. Sehnala jsem 5 děvčat, která by se do Austrálie ráda podívala. Jen už sehnat 200 000,- Kč a letíme!“ Tenkrát se mi to zdálo jako velmi naivní plán. Kde ty peníze sehnat?

No, peníze jsme nakonec sehnali. Využili jsme své dary, ta umí to a ta zas tohle a tahle ta zas něco jiného... a bylo z toho divadlo Fimfárum od Jana Wericha. Založily jsme spolek Sydneyfárum, objížděly jsme nám známé farnosti a hrály a hrály. Teď zpětně, když se nad tím zamýšlím, vidím, že Pán opravdu dává vše, co potřebujeme. Vložily jsme to prostě do Pánových rukou. A On to už vše zařídil. Sponzoři se prostě sehnali.

Je 8. července 2008. čekám v Přelouči na nádraží a vlak do Prahy mi právě přijíždí. Začínám si stále více a více uvědomovat, jakého daru se mi dostalo. Letím do Austrálie na Celosvětové setkání mládeže, na setkání se Svatým otcem. Na letišti se setkala poslední skupinka české mládeže, která odlétá do Austrálie a to přímo do Melbourne. Letí s námi i otcové biskupové Pavel Posád a Jiří Paďour... Na Letišti v Melbourne na nás čekali organizátoři a rozvezli nás do farnosti, kde probíhal předprogram.

Do 13. července jsme bydleli v rodinách ve farnosti Ringwood North v Melbourne. Zdejší pro nás měli připravený pestrý program: ukázka australských domorodců, jejich tanců a hudebních nástrojů; barbecue, společnou mši svatou...

V Sydney probíhal vlastní program pro českou skupinu, a to v katolické univerzitě. Po tři dny jsme měli možnost se účastnit katecheze otců biskupů na témata: Kdo je to Duch svatý?; Iniciační svátosti: Křest, Svátost Eucharistie, Biřmování

a působení Ducha svatého; Jak být svědky Ježíše Krista, když jsme obdrželi sílu Ducha svatého? Po katechezích následovala mše svatá, blok informací a poté volný program přichystaný pro nás ve městě...

V sobotu v brzkých hodinách krásného slunečného rána 19. července nastal pro nás den „D“ – přesun na vigilií a slavnostní mši svatou, vrchol celého setkání. Měli jsme obavy zda vigilií ve zdraví přežijeme. V této době je totiž v Austrálii zimní období, naštěstí ne tak studené jako u nás. Přes den dosáhne teplota tak 15 stupňů, ale na noc klesne na nulu. Pod širákem v takovéto zimě? Nikdo neumrzl. Dokonce se našli i tací, kteří celou noc opravdu bděli a chválili Pána tancem. Oheň Ducha svatého opravdu hřál všechny.

Mezi tím vším programem: koncerty, adorace, společné modlitby, různé přednášky, skupinky, jsme stihli i prozkoumat město Sydney, obhlédnout nám všem z obrázku známou sydneyskou Operu, též známý most Harber Bridže, navštívili jsme i Národní královský park (National Royal Park) a Modré hory (Blue Mountains) přírodní rezervace.

Teď už jsem měsíc doma a když se zpětně ohlížím za celým setkáním, tak teprve teď si uvědomuji, jak krásné společenství jsme opravdu zažili. Kolik darů Ducha svatého jsme všichni využívali a to pro radost druhým. Být svědky Ducha svatého není zas tak náročné, jak se na první pohled zdá. Stačí se otevřít druhému člověku, dát mu kousek sebe. Darovat se.

A to bych přála Tobě a Tobě a také Tobě... Otevřme se druhému a darujme tu sílu Ducha, kterou jsme obdrželi. Buďme Jeho svědky!

Lucie Pavelková

(zkráceno - celý článek je uveřejněn na www.mladez-pardubice.cz)

SPOLEČNÉ SOUŽITÍ INDIÁNSKÝCH KMENŮ NA NOVOPACKÉ BOUDĚ

Počínaje sobotou 9.srpna zahájilo devět pardu- pu společnými hrami. V podvečer se jednotlivé ro- bických rodin týdenní pobyt v bezpečí nadmořské dny postupně odebrali do týpí a po rituálním očiš- výšky 1240m na Novopacké boudě nad Špindle- rokým Mlýnem, kam je z domovských lovišť a malovaná stínítka.

v údolí vyhnala velká voda. Nebyla to tedy V pátek nás zahálila mlha a z oblohy padaly "pohodlná konzumní" dovolená na horách, ale chladné kapky deště. Většinu dne jsme proto aktivní pobyt se společným programem na téma strávili na boudě. Ti nejodvážnější se navzdory "soužití indiánských kmenů na nazaplaveném počasí pustili za sladkostmi na Erlebachovu bou- území". Kmeny Svištíků, Tygřic, Apačů, Mohy- kanů, Náčelníků, v netradičním společenství du.

s partou kovbojů Cansas City, každý den čekala V sobotu jsme se postupně rozjeli zpět do údolí, řada nelehkých úkolů nezbytných pro vybudo- kde voda už opadla a podmínky umožnily opět vání osad a zajištění podmínek nezbytných trvalý pobyt.

k přežití. Byly to nádherné dny prožité v tichu přírody a přátelské atmosféře. Jediným hlukem nám byly

Hned druhý den v neděli jsme pěšky putova- rytmické zvuky afrického bubnu, které nás svolá- li na vrchol naší nejvyšší hory a cestou hledali valy ke společnému programu. Nechyběla mod- potoky s životodárnou vodou. litba, legrace, rozcvička i Večerníček.

V pondělí stavěli jednotlivé kmeny své osa- Zbývá jen velké indiánské VAŠTE! (díky) všem, dy. Odpoledne nás navštívil misionář P. Anto- se kterými jsme mohli tyto dny prožít a zejména nín. Okamžitě po příjezdu byl náležitě po indi- těm, kteří tento nabytý program připravili.

ánsku přivítán přivázáním ke kůlu. Ale jeho Doufejme, že se nám podaří na tyto společné poutavé vyprávění o Františkovi a Kláře zázitky navázat a prožít další chvíle v nás vzbudilo zájem i zvědavost, a tak v podobném duchu.

jme ho raději odvázáli a společně -rn-

oslavili nádhernou liturgii pod širým nebem. A pak společ- ně již v přátelské atmosféře prožili krásné odpoledne.

Další den jsme se opět vypravili za hledáním draho- cenné vody. Tentokrát naše kroky vedly k prameni naší největší řeky.

Středa byla neaktivnějším dnem. Cansas City připravili pro indiánské kmeny v romantickém prostředí Pta- čích kamenů napínavou hru Strážce pokladu. Při ní jsme se naučili tichému pohybu v přírodě. Odměnou nám by- ly nasbírané lesklé barevné drahokamy. Po návratu si indiáni vyrobili luky a hned vyzkoušeli jejich sílu a přes- nost. Po setmění se malí in- diáni vypravili na stezku od- vahy. Zbytek dne jsme strávili u hřejivého ohně.

Druhý den se část kmenů vypravila na Medvědí a Zlaté návrší. Ti, kteří zůstali, strávili den ve volnějším tem-

TÁBOR TADY A PŘECE JINDE

(BARTOŠOVICE V ORLICKÝCH HORÁCH, 1,5 KM OD OBVYKLÉHO TÁBOŘIŠTĚ)

Během letošního skautského tábora jsme putovali kolem světa, poznávali jsem různé oblasti naší planety a zvířata, která daná území obývají. Mimo jiné jsme zavítali na poušť, do amazonského pralesa, na severní pól, do tajgy, nevynechali jsem ani návštěvu jeskyní a dokonce jsme i nahlédli hlouběji do vesmíru. Tříčlenné posádky helikoptéry musely překonávat různé překážky.

Novinkou na letošním táboře byla „Bartošovická pout“, kdy „přijely kolotoče“. Nejprve si však děti musely vydělat a našetřit peníze na jednotlivé atrakce. Byly vyhlášeny různé brigády, o které byla skutečná mela, ale naštěstí všichni našli své uplatnění, nikdo nezůstal nezaměstnaný a každý si vydělal dostatek „peněz“. Velmi vydařená byla i vysoce honorovaná cirkusová vystoupení, např. krotitel se zvířaty, klauni, akrobatky. No a když bylo co utrácet, rozběhla se pout' v plném proudu. Nechyběla „vysoká lana“, „horská dráha“ (jízda v kolečku), střelnice, kuželky, šipky. Velmi populární byl stánek s lineckými kolečky a balónky s nápisem Bartošovická pout'.

Tradičně jsme se zúčastnili olympiády. Letos trochu předčasně té v Pekingu. Nechyběla tradiční čínská kuchyně, čekalo nás překvapení – čínské hůlky místo lžic. Soutěžilo se v několika disciplínách, za zmínku stojí plavání na suchu, štafeta s rýží, rychlobruslení (jízda na prkně na kulech). Po napínavém a vyrovnaném boji přece jen zvítězilo družstvo Dži še njú gou.

Téměř každý den si všichni táborníci zahráli nějakou vypečenou hříčku, při které jsme se všichni pobavili a navzájem lépe poznali, na některé jsme vzpomínali i několik dní, když nás třeba po „sedánkách“, ještě tři dny bolely nohy. Na jinou hru mají největší vzpomínku jistě nejmenší děti, kdy soutěžící družstva měla obléknout na jednoho člena co nejvíce kusů oblečení. Během pěti minut jsme zvládly obléknout světlušky do 33 vrstev. Myslím, že by jim nebylo zima ani na pólu.

Myslím, že každý si na táboře přišel na své, hodně jsme sportovali, tančili, hráli na kytaru a zpívali. Občas bylo možné naladit i rádio Les.

Doufám, že si děti odvezly domů nejen spoustu krásných zážitků, ale i odhodlání snažit se žít lépe podle skautských a křesťanských zásad. Vždyť osm světlušek, jedna skautka a čtyři ranges se k tomu letos zavázaly ve slibu.

Z pohledu vedoucí jsem vděčná Bohu, že tábor po všech možných peripetiích dopadl tak dobře. Snad se nám podařilo smysluplně prožít s 25 dětmi čtrnáct prázdninových dní. A jsem ráda, že 95 % dětí po táboře hlasovalo v anketě na Internetu, že tábor byl super a hned by se tam vrátili.

Možná jste všemu úplně neporozuměli, ale řešení je snadné, odchyťte si nějakou světlušku či skautku, určitě vám ráda povypráví, jak to bylo.

Děkujeme otci Mílovi za nedělní mši svatou a názorné kázání s perníkovými mobilními telefony.

Děkuji všem vedoucím a rangers, kteří se zapojili do přípravy a vedení tábora, děkuji klukům za úžasná jídla pro naše žaludky, děkuji všem bývalým vedoucím za velkou podporu a našim rodičům za trpělivost a pomoc. A také děkuji všímavým dětem, které nabídly svou pomoc, když bylo třeba.

-MM-

INFORMACE PRO SVĚTLUŠKY A SKAUTKY:

1. oddílovka 4. oddílu světlušek
v pátek 5. 9. v 16 hodin na faře v kroji
1. oddílovka 8. oddílu skautek
ve středu 3. 9. v 17 hodin na faře v kroji

Velmi rádi mezi sebe přijmeme nové kamarádky. Pokud Ti je alespoň 6 let, přijď na první schůzku světlušek nebo popros rodiče, ať zavolají Terezce Melounové (tel. 728780876) a domluví se s ní.

SCHOLA TAK JAK JI NEZNÁTE

Klášterní schola chrámu Zvěstování P. Marii si nachystala spoustu novinek. Od nového školního roku se budeme ve zdech klášterního kostela vídat s novými tvářemi. Schola uvítá totiž řadu nových členů a dokonce i nové vedoucí.

Do vánočních svátků budou mít noví (náctiletí) scholáčci během podzimní nepřítomnosti starších (cetiletých) členů příležitost zasvětit se do tajemství moderní chrámové hudby.

V čase vánočním se mohou pardubičtí farníci a příznivci klášterní hudby těšit na velké hudební těleso – noví (náctiletí) a částečně starší (cetiletí) členové scholy propojí své síly na půlnoční mši.

Pro ty, kteří by se rádi zapojili do klášterní náctileté scholy a okusili hudební a pěvecké dovednosti a je jim více jak 13 let, nechť se dostaví v průběhu školního roku 2008/2009 na scholackou zkoušku, která se koná každý sudý čtvrtek v měsíci ve farním sále v 17:30 hod., a pak také každou neděli

v 9 hod. v klášterním kostele.

A jestli jste ještě neoslavili 13. narozeniny, a přesto byste chtěli být členy scholy, tak vás rádi přivítáme v tzv. scholičce, kterou povede Klára Traxlerová. Podrobnosti o termínu zkoušek a vystupování scholičky na mši svatě v klášterním kostele budou domluveny se zájemci a rodiči budoucích malých scholáčků na schůzce 21. září v 15h ve farním sále (konající se hodinu před svatobartolomějským poutním posvícením).

Veškeré podrobnější informace o starší (cetileté), nové (náctileté) schole a malé scholičce naleznete na pravé zadní nástěnce v klášterním kostele.

Za scholu Alžběta Hofericová
a P. Míla Brhel

CHOTĚBORKY 2008 - SKVĚLÁ AKCE

Udalo se to 28.- 31. 7. 2008. Šlo o pobyt jednak pardubického spolča a zároveň takové první soustředění nově vzniklé pardubické scholy. Sešlo se nás celkem 19. Bylo to strašně, strašně super.

28.7. 9:30

Přijíždím s tátou na faru, kde se všichni setkáváme a společně odejdeme do Chotěborek, kde budeme společně pobývat. Poznávám své kámoše a vidím i pár tváří, které jsem předtím viděl jen z „dálky“. Těšil jsem se na tohle celej měsíc, doufám, že to vyjde.

11:00

Dojíždíme do místa. Je to chalupa dobře vybavená a s vcelku prostorným dvorem. Martin a Majka se hned pouštějí do přípravy oběda. Ostatní zatím prohlíží ubytování. Vypadá fakt luxusně a vybaveně. Tady se mi bude líbit.

11:30

Naše první zkouška scholy. Terka diriguje, ostatní zkoušejí své hlasy a struny a písťaly. A dáváme pár písniček úplně v pohodě! Panuje dobrá nálada. Občas se ozve smích, když někdo zahraje tón zajímavě jinak nebo se někdo bezúspěšně snaží předčít Terku v dirigování :-).

13:00

Oběd. Je rizoto s paprikou. Opravdu vynikající. Zároveň se nějak poprvé potkáváme takhle společně u stolu.

kolem 15:00

Vycházíme se projít. Martin a Majka si pro nás připravili hry. Zajímavé a akční. Nejdříve jsme běhali po lese a sbírali lístečky (a nejen v krásném lesíku, ale i v krásném křovisku plném kopřiv; naše

nohy pak byly krásně poznamenané), poté jsme ještě navigovali jednotlivce do určitých míst (poté jsme pak byli skoro vyhoštěni z lesa - kvůli rušení lesního klidu) a ještě jiné různé hry. Také jsme měli v lese naši první mši. Hezká, příjemná a zajímavá na momenty - beránek (ten, kdo tam nebyl, ať si nechá vysvětlit od ostatních :-)).

Skvěle jsme se rozpohybovali i uvolnili.

Kolem 21:00

Po večeři jsme měli další aktivity a prezentaci našich zajímavých a velice promyšlených básní a scének. Docela cool. První den se mi fakt líbil.

29.7. 7:30

Budím se půl hodiny před budíkem. Asi to bude ze strachu od rozcvičky (ale nakonec nebyla vůbec špatná a náročná. Děvčata musíme, my pilně vstávající kluci, budit písničkou.

Kolem desáté hodiny. Rozhodli jsme se, že si po krátkém volnu půjdeme nacvičit písně na dnešní večerní mši svatou v místním kostele. Panuje docela good nálada a do oběda máme připraveny prakticky všechny písničky

Kolem 14:00

Po vynikajícím obědě si dáváme siestu. Někteří spí, někteří hrajou stolní hry, někteří se válí smíchy u Viktorových a Mílových skvělých promluv. Kecáme s ostatními a smějeme se, střílíme bandity nebo šerifa atd. atd. Prostě skvělá siesta.

16:00

Znovu se společně setkáváme a nacvičujeme písničky. Je fakt skvělý vidět, jak Verča spolu s Lukášem hrají moc hezky na kytary; jak Terka

(Pokračování na stránce 9)

(Pokračování ze stránky 8)

přesně zpívá a diriguje; jak se Maruška s Míšou (která také umí výborně hrát na flétnu) střídají u kláves a oběma to jde; jak Klárka a Lucka spolu s nimi dobře zpívají, jak Adam bubnuje na své bongo, jak Martin dokáže vydat velmi silné, čisté tóny; jak Viktor a Vojta spolu se mnou pomáhají při zpěvu. Zároveň tam je Kiki i Maruška, které s námi ve škole nejsou, ale pomáhají nám. Míla s Jančou mezitím pro nás připravují dole nejen jídlo (a taky nás podporují). Na to, že se takhle poprvé setkáváme, je to vážně brilantní.

Poté se vydáváme na mši. Vyšla nám opravdu skvěle a zároveň jsme se poučili něco o službě a naslouchání – a to v kázání. Také právě na mši dorazili naši další účastníci – Majda Demlová s Markem a Isabela.

Večer

Zase společně hrajeme různé hry, a to nejen vevnitř. Všichni se po 21. hodině vracíme z hřiště ve Vilanticích. A krásně si při tom zpíváme (zejména holky vyprodukovali krásnou dorozumivací píseň :-)). Večer uleháme s mnoha zážitky.

30.7. kolem 10:00

Nacvičujeme písně pro dnešní půlnoční mši. Dneska bude opravdu pohodový a oddechový den (takové mám moc rád).

13:30

Připravujeme na večerní táborák. Pak je tichá siesta. Kdo chce, může spát, kdo chce, může hrát hry. Já jsem si vybral něco mezi tím a prospělo mi to. Krásně jsem si oddech i pokecal.

Odpoledne

Míla si připravil katechezi. Bedlivě posloucháme a navrhujeme různé názory na téma: ublížení slovem. Osobně jsem se z toho opravdu poučil. Poté jsme se všichni rozloučili s Kiki, která už musela odjet.

Večer

Po několika akčních hrách, večeri a jiných aktivitách, sedíme u ohýnku a zpíváme. Také se zde hrála Martinova hra: „Tak Vilda už to má za sebou“, plná vtipných gagů a průpovědek. Byl to příjemný táborák. I jídlo tam bylo :)).

00:00

Půlnoční mše, na které jsme znovu chválili Pána skrze naše písně. Byli jsme aj trochu ospalí, ale i tak jsme to zvládli v pohodičce. Vyslechli jsme Mílovo kázání a požehnání. Tahle mše na mne zanechala dojem. V tu noc jsme se ještě rozloučili s Jančou, která odcházela brzo ráno.

9:30

Krásný prodloužený budíček! Tak to má bejt. Jenom chudák Míla se nevyspal, neboť odváděl Janču pryč. Poté byla snídaně a pak se začínáme pomalinku balit.

14:30

Po obědě začínáme dávat do pořádku dům. Já s Vojtou jsme měli na starost dolní koupelnu. Po náročné boji s nečistotou a vodním kamenem jsme nakonec přece jen zvítězili a odcházeli jsme z koupelny s hrdostí.

A pak přišel čas loučení. Nebyl smutný, vždyť se jistě zase po nějaké době uvidíme.

Asi v 17:30 jsme byli zpátky v Pardubicích.

Byl to skvělý pobyt! Opravdu moc! Jsem rád, že jsem na něm mohl být taky a těším se na další pokračování našeho spolča a scholy. Bylo zde i pár neshod a špatných nálad, ale nakonec přece jenom byla radost z prožitých zážitků. Tak zase po prázdninách!!

Marek Petráš

PROMLUVA APOŠTOLSKÉHO NUNCIA ARCIBISKUPA DIEGA CAUSERA

Excelence, nejdůstojnější páni biskupové, pane faráři a spolubratři kněží, vážení představitelé města, milí bratři a sestry ve víře v Krista Ježíše, je pro mne velkou ctí, že mohu spolu s Vámi oslavit svátek svatého Bartoloměje a být svědkem požehnání zvonů pro Váš kostel.

A) Jako ochránce a vzor máte apoštola a mučedníka, svatého Bartoloměje: ten svým slovem hlásal a prolitím své krve vyznal, že Kristus je Cesta, Pravda a Život. Ale na začátku Bartoloměj nebyl apoštolem. Když mu přítel Filip zvěstoval: „Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš... i proroci, Ježíše, syna Josefa z Nazareta“ (Jan 1,45), tehdy Bartoloměj na tuto zprávu odpověděl poněkud ironicky: „Z Nazareta? Co odtamtud může vzejít dobrého?“ (Jan 1,46)

Bartoloměj patřil k velkému množství skeptiků a volnomyšlenkářů. V tomto smyslu jsou Česká republika a předpokládám i město Pardubice, plné takových „Bartolomějů“; nevěřících, kteří se nehlásí (k žádné církvi), jak se zde říká. A přesto jsou právě mnozí z nich potenciálními apoštoly. Jakým způsobem? Potřebují se setkat s křesťany, majícími odvahu a morální autoritu i osobní čest, aby jako Filip Bartolomějovi řekli: *Pojď a uvidíš.*

Město Pardubice potřebuje upřímné a přesvědčené věřící, kteří by současným skeptikům dokázali odhalit úžasnou cestu evangelia. Nemyslím tady jen na kněze a na řeholníky a řeholnice, kteří mají jako osobní povolání – takřka jako profesionálové – za úkol hlásat; mám na mysli táty, kteří promlouvají ke svým dětem; lidi zkušené věkem, kteří se obracejí k mládeži; učitele, formující studenty a žáky; přátele, obracející se k přátelům; dělníky a podnikatele, oslovující jiné dělníky a podnikatele.

Jaká je naše víra, jestliže se stydíme o ní hovořit? Ten, kdo je fotbalovým fanouškem, často mluví o fotbalových utkáních a hráčích; kdo miluje vážnou hudbu, je nadšený hudebními díly a koncerty. Pročpak křesťané spontánně, s láskou a obdivem nemluví o Kristu? Jakými jsme to svědky? Proč nehlásáme s jistotou a radostí: *Našli jsme Krista, pojď a přesvědč se i ty?* Navraťme chuť, platnost a důstojnost životu nás, lenivých a skeptických křes-

ťanů!

B) Před několika lety poslalo více než 200 kardinálů a biskupů z osmi středoevropských zemí po delší reflexi poselství nám křesťanům z této oblasti, ve kterém předkládají některé důležité prvky křesťanského svědectví pro tuto chvíli. Říkají nám v něm:

+ „Neskrývejte svoji víru a nezůstávejte vedle cesty, zatímco se buduje společná budoucnost evropských národů..., ukazujte Krista.“

+ „Naučte se modlit a sami modlitbě uče.“

Vždyť ten, kdo miluje Boha, umí s ním i hovořit v pokoře a zbožnosti.

+ „Rozšiřujte a prohlubujte znalosti ve víře.“

+ „Uchovejte kulturu nedělního odpočinku;“ neděle ať zůstane dnem Páně. Dnem, ve kterém potkáváme Krista zmrtvýchvstalého a osvěžujeme naši mysl i naše díla.

+ „Chraňte a rozvíjejte život;“ křesťané jsou přáteli života narozeného i nenarozeného, života silného i bezmocného, života pozemského a života věčného. Tento život je dnes ohrožován, především na svém počátku a ve svém závěru.

+ „Konečně“, řekli biskupové, „ukazujte znamení své víry.“ V našich zemích jsme konfrontováni s nepřeberným množstvím slov a obrazů: jen málo z nich však

opravdu mluví ve prospěch Boha a církve. Jakožto křesťané můžeme předkládat pozitivní znamení. Například kříž a knihu Písma v našich domovech, abychom vyznali, že jsme křesťany; samo znamení kříže, kterým se přežehnáme, abychom vyznali, že Kristus je v našem srdci; tichou modlitbu nebo projev úcty, když přecházíme kolem kostela, abychom pozdravili Boha, který přebývá mezi námi; jasné slovo v diskusi, kterým se zastaneme života, rodiny a lidské důstojnosti.

Je pravdou, že sama znamení nejsou vírou, dokazují však náklonnost a lásku srdce a připomínají nám, koho jsme si vyvolili a koho milujeme. Kristus přece nikomu nic neubírá, všechny naopak obohacuje.

C) Pokud jde o znamení Vaší víry, rád bych připomněl dvě z nich:

(Pokračování na stránce 11)

ZVONY

(Pokračování ze stránky 10)

+ Tím prvním jsou Vaše kostely. Patří k nejdůležitějším a nejkrásnějším budovám ve městě. Jistě víme, že Bohu se pocty nedostává od kamenů, ale krásný a důstojný chrám je znamením živého chrámu duchovního, v němž je každý z Vás živým kamenem, vzdávajícím chválu Bohu, a to především svým chováním. V jednom svém dopise křesťanům říká apoštol Petr: „*I vy buďte živými kameny, z nichž se staví dům Ducha svatého*“ (1Pt 2,5). „Budte svatí, jako je svatý váš nebeský Otec,“ který si mezi námi učinil svůj příbytek. Bůh je Vaším spoluobčanem.

+ Dnes uvádíte další křesťanské znamení: zvony Vašeho kostela; všechny nesou jméno jednoho světce. Spolu s Vámi se velmi těším z tohoto díla, které je plodem zbožnosti a velkorysosti; ty ať se Vám vrátí s mnoha požehnáními.

V obřadu požehnání zvonů se říká: „Hlas zvonů ať se spojuje s životem Božího lidu: ať určuje hodiny a časy k modlitbě, volá k účasti na slavení posvátné liturgie i k projevům úcty Panně Marii, ať provází události radostné či bolestné pro celé společenství i pro jeho jednotlivé členy.“

Chci Vaši pozornost zaměřit především na jednu větu z uvedené modlitby: Hlas zvonů ať „určuje hodiny a časy modlitby“. Vskutku zvony znějí na počátku dne, v poledne a večer; jejich hlas je pozváním k modlitbě a k zasvěcení našeho času, který je velkým darem Božím.

Zvonění za rozbřesku nám připomíná, že nebeský Otec nám žehná darem světla nového dne. My se v tu chvíli požehnejme znamením svatého kříže a pozdravme Boha s prosbou, aby inspiroval naše dobré skutky a dal nám sílu uskutečňovat je podle jeho svaté vůle.

Polední zvonění nabízí krátkou zastávku v práci a prosbu o požehnání jídla. Vzpomeňme přitom na ty, kteří pracují, aby se svět stával lepším domovem pro všechny a myslíme i na ty, kteří trpí, protože nemají práci a pokrm.

Hlas zvonů, znějící večer, když zhasíná den a

světlo, nás přivádí k požehnání domova a připomíná nám domácí vztahy s nejbližšími. Prosme, aby nám Otec odpustil zlo, přijal naši snahu o dobro a chránil nás v odpočinku. Když se ukládáme ke spánku, který je také předobrazem dlouhého věčného odpočinku, prosme aby milosrdný Pán k sobě přijal ty, kteří zemřeli v jeho jménu a jednou aby do svého domova uvedl i nás.

Ještě jednou připomínám myšlenku z modlitby požehnání zvonů: „Učiň, Pane, aby členové tvé rodiny, když uslyší jejich hlas, k tobě obrátili svá srdce; a když mají účast na radostech i bolestech svých bratří a sester, ať se shromáždí ve tvém domě, aby v něm zakoušeli přítomnost Krista Ježíše, naslouchali jeho slovům a se synovskou důvěrou se ti otevírali skrze milost Ducha svatého.“

Hlas zvonů kéž se připojí k hlasu našemu, abychom řekl tomu, kdo věří i tomu kdo nevěří: Pán přišel a my jsme se s ním setkali. Pojďte a přesvědčte se také vy, aby Pán Ježíš dal smysl Vašemu životu, učinil jej lidštějším a naplnil jej pokojem. „Pojďte a přesvědčte se!“ Amen.

Chci poděkovat všem vám, farníkům, kteří jste jakýmkoliv způsobem se účastnili na přípravě poutní slavnosti. Děkuji také za vaše finanční dary ve sbírkách **na technické vybavení a elektrický pohon stávajícího i nových zvonů** (na opravu stávající zvonové stolice a nadstavbu konstrukce do výšky žaluzií ve věži; veškeré vybavení ke zvonům: dubová jářma s ložisky, srdce, vyvažovací páky se závažím, lineární motory a řídicí elektronické jednotky, spínací hodiny a dálkové ovládání, dále). V neděli 3. srpna se vybralo **30.450,- Kč**, o vlastní slavnosti 24. srpna se vybralo **27. 320,- Kč**, mimo tyto sbírky bylo v uplynulých dnech přijato od jednotlivých dárců **78.000,- Kč**, prodejem Pamětních listů se získalo **22. 370,- Kč**.

Celkově na všech darech se vybralo téměř 400.000,- Kč. Celková částka činí 600.000,- Kč.

Do úplného vyrovnání tedy zbývá zhruba 200.000,-Kč.

Několik desítek Pamětních listů je ještě k prodeji na faře. Je možné je dostat i se slevou.

P. Antonín Forbelský

NÁBOŽENSTVÍ

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ - 2008/09

Na konci školního roku proběhlo na faře setkání katechetů a kněží, kteří vyučují náboženství v Pardubicích. Obsahem setkání bylo hodnocení uplynulého školního roku. Z mnoha podnětů a myšlenek předkládáme ty, které se také promítnou do školního roku nového.

Vycházeli jsme ze stavu, jak byly minulý rok obsazeny jednotlivé ročníky. Jako nejlepší řešení vidíme, aby se již v příštím roce nespojovaly různé ročníky, ale aby se vyučovalo po jednotlivých ročnících (až na malé výjimky u starších, kde je žáků méně). Bude tak možnost lépe učit podle osnov a vrstevníci se tak mezi sebou budou moci lépe poznat.

Salesiáni navrhli, že by bylo dobré, aby náboženství v jejich středisku bylo adresováno těm, kteří vytvářejí společenství také při nedělní bohoslužbě u sv. Václava a volný čas prožívají v Salesiánském středisku mládeže (prakticky to bude znamenat osobní domluvu se salesiány).

Každá změna působí těžkosti, ale zároveň hledání nových způsobů nás může upozornit na věci podstatné a opomíjené. Prosíme proto o shovívavost, trpělivost a porozumění. Věříme, že nakonec tato obtížně hledaná řešení a dobře míněné změny přispějí k růstu i obohacení nás všech. Děkujeme Vám za porozumění.

Za vyučující náboženství P. Antonín Forbelský

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ PŘEDŠKOLNÍCH DĚTÍ.

Od září 2007 jsme poprosili rodiče (většinou maminky nebo babičky), aby byly přítomné při hodinách, a výuka probíhala ve dvou skupinách:

1. dopolední u Katky Kučerové (pro děti a maminky, které jsou ještě na mateřské dovolené, a dopoledne jim lépe vyhovovalo).
2. odpoledne na faře pro děti, které jsou přes den v mateřské škole.

V minulých letech zájem o předškolní výuku na faře klesal, v minulém roce ji navštěvovalo 5 dětí, 2 maminky a 1 babička, proto jsme tuto výuku prozatím pozastavili.

Na faře tedy zatím výuka nebude. V případě, že se přihlásí minimálně 7 – 10 dětí (nejlépe i s některým rodičem, prarodičem, tetou, strýcem...), bude výuka obnovena.

Přítomnost rodičů na předškolní výuce je doporučována, nám se osvědčila. Rodiče mají přehled, co a jak se v hodinách probíralo. Doma může lépe odpovídat dětem na jejich otázky. Katecheta má zpětnou vazbu, rodiče ho mohou upozornit, čemu děti neporozuměly, co je zaujalo, co se jim líbilo... Stydlivější děti nejsou samy, přestávají se bát a dříve se zapojují do společné práce.

V příštím školním roce bude výuka předškoláků probíhat zatím pouze u Katky Kučerové, pravděpodobně vždy v pátek ve Spojile, od 9 hodin. **První hodina by měla být 3. října.** Během září bude vše upřesněno.

Mgr. Irena Zbrojová

ROZVRH PRO ŠKOLNÍ ROK 2008/09

Předškolní děti	Pátek	09.00	K. Kučerová (Spojil)
Předškolní děti	Čtvrtek	16.30 - 17.30	I. Zbrojová
1. třída	Pondělí	15.00 - 16.00	I. Fibichová
2. třída	Pondělí	16.00 - 17.00	I. Fibichová
3. třída	Čtvrtek	15.00 - 16.00	I. Zbrojová
4. třída	Pondělí	15.00 - 16.00	A. Forbelský
5.+ 6. třída	Pondělí	16.00 - 17.00	A. Forbelský
7.+ 8. třída	Čtvrtek	16.00 - 17.00	T. Kvasnička
9.+ středoškoláci*	Čtvrtek	17.30 - 19.00	M. Brhel

* setkání devátáků a středoškoláků bude každý lichý čtvrtek, první setkání bude ve čtvrtek 11. září v 17.30 (každý sudý čtvrtek bude v tuto dobu zkouška klášterní scholy)

Vlastní výuka na faře začíná v týdnu **od 15. září 2008.**

Rozvrh hodin bude možné popřípadě "ladit" dle dohody s vyučujícím.

Adresa na farní úřad: Kostelní 92, Pardubice 533 02, e-mail: farpar@volny.cz

Příprava dětí k 1. svatému přijímání bude probíhat zvlášť, mimo uvedený rozpis hodin, formou speciální katecheze v 1. pololetí roku 2009. Podrobnosti budou ve farním Zpravodaji v prosinci 2008.

Příprava dětí starších sedmi let ke křtu bude řešena individuálně podle věku a zkušenosti dětí s vírou.

Další informace o výuce náboženství i přípravách ke svátostem budou průběžně aktualizovány na www.farnost-pardubice.cz.

ZPRÁVY Z DIECÉZE

POZVÁNÍ K POUTI DIECÉZE DO KATEDRÁLY DUCHA SVATÉHO

V rámci jubilea 700 let svatodušní katedrály v Hradci Králové připravuje naše biskupství ve spolupráci s městem Hradec Králové pozvání pro farnosti královéhradecké diecéze do katedrály v sobotu 6. září 2008.

Program bude zahájen v Hradci Králové v sobotu 6. září 2008 v 10.00 hod. na Velkém náměstí, pokračuje slavnostní mší sv. v 10.30 hod. v katedrále. Hlavním celebrantem bude kardinál Karl LEHMANN, biskup mohučský. Pozvání přijali i biskupové a zástupci spřátelených diecézí z Evropy a představitelé partnerských měst Hradce Králové.

Po mši sv. následuje společné shromáždění na podiu na Velkém náměstí a celodenní program v rámci Slavností královny Elišky.

Pro účastníky z farností naší diecéze bude připraven kombinovaný program v katedrále (prohlídky s výkladem), v Novém Adalbertinu filmový dokument a občerstvení, na druhém nádvoří Nového Adalbertina (beseda s osobnostmi), v Muzeu (jubilejní výstava) aj.

Společný program zakončí ve 14.30 hod. Te Deum a svátostné požehnání v kostele Panny Marie. Společenský program bude pokračovat do večerních hodin velmi pestrá nabídkou a ohňostrojem.

ROK APOŠTOLA PAVLA V KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZI

Rozhodnutí diecézního biskupa na základě dekretu Apoštolské Penitenciárie

Na základě ustanovení dekretu Apoštolské Penitenciárie z 10. května 2008 (viz výše) určuji v královéhradecké diecézi následující zvláštní podmínky pro získání plnomocných odpustků Roku sv. Pavla:

Po splnění v citovaném dekretu stanovených podmínek (odst. II.) mohou věřící získat plnomocné odpustky **o všech nedělích a liturgických slavnostech** ve všech kostelích zasvěcených sv. apoštolům Petru a Pavlu.

Za stejných podmínek pak mohou získat plnomocné odpustky **po celý rok**, tj. od 28. 6. 2008 do 29. 6. 2009, **ve farním kostele sv. Pavla, apoštola v Hradci Králové – Pouchově.**

+ Mons. Dominik Duka, OP
biskup královéhradecký

PŘÍPRAVA NA ŽIVOT V MANŽELSTVÍ

Centrum pro rodinu Hradec Králové pořádá

PŘÍPRAVU NA ŽIVOT V MANŽELSTVÍ

Zajímá Vás, jak využít čas známosti, jaké jsou rozdíly mezi mužem a ženou? Chcete se dozvědět něco víc o sobě, partnerovi, o komunikaci mezi partnery, vztazích s rodiči a k okolnímu světu, sexuální životě v manželství nebo také o společném životě s Bohem?

Zveme všechny dvojice, které se chtějí hlouběji poznat, ujasnit si správnost své volby, ale i svá silná a slabá místa a připravit se na společný život v manželství.

Setkání budou probíhat během školního roku zhruba v dvoutýdenních intervalech u Traxlerů – tj. ul. MUDr. Ducháčkové 359, Pardubice - Pardubičky (asi 400 m od nemocnice). Poprvé se sejdeme

v pátek 17. 10. 2008 v 19.00 hod.

Termíny dalších setkání budou domluveny na prvním setkání.

Přihlásit se můžete a bližší informace získáte u:

Věry a Ladislava Traxlerových
tel. 466 652 332, 608 449 866
e-mail: crhk@volny.cz

SVÁTOST KŘTU

Minule jsme skončili všeobecný úvod ke svátostem. Dnes začneme probírat jednotlivé svátosti speciálně. Začneme tou nejdůležitější svátostí a tou je **k ř e s t**. Křest je proto nejdůležitější svátostí, protože ten, kdo není pokřtěn, nemůže přijmout žádnou jinou svátost.

Ve křtu je pokřtěný omytím vodou a vyzváním tří božských osob duchovně znovuzrozen. Křest byl ustanoven Ježíšem Kristem. Přesnou dobu ustanovení nelze z Písma zjistit. Názory teologů se různí. Jedni za dobu ustanovení považují Ježíšův křest v Jordáně, jiní rozmluvu s Nikodémem, jiní prohlášení příkazu křtít těsně před Ježíšovým nanebevstoupením. Není to vůbec důležité.

Materií při křtu je přirozená voda, formou jsou slova udělovatele. Voda musí být bez jakékoli příměsi. Nelze použít slazené minerálky, čaje, destilované vody. Sodovka je problematická, protože je to voda upravená. Ničím jiným než vodou se křtít nesmí. Takový křest by byl neplatný. Voda se musí lít na hlavu toho, kdo je křtěn, musí proniknout na kůži hlavy. Nesmí se vodou kropit nebo křtít tak, že by se namočil palec a na čelo udělal křížek. Pouze namočit vlasy nestačí. To všechno zneplatňuje křest. Někde se křtí způsobem jako v prvních dobách křesťanství a sice ponořením do vody celého člověka. U nás tento zvyk není.

Když se lije voda na hlavu, musí se říkat: „Já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“ Předtím se vysloví jméno, které bude pokřtěný užívat. Není to však pro platnost křtu nutné.

Aby byl křest platně udělen, vyžaduje se u dospělého dobrovolný souhlas, u nemluvňat tento souhlas dávají rodiče a kmotři. Křest je svátost, která zanechává v duši charakter neboli nezrušitelné znamení. To znamená, že může být přijat pouze jednou za život. Křtem se dospělý zbavuje všech hříchů do křtu spáchaných. Křtem se také zbavujeme dědičného hříchu. Řádným udělovatelem je biskup, kněz a jáhen. Mimořádným může být každý i nepokřtěný a nevěřící člověk. A to pouze v ne-

bezpečí smrti pro toho, kdo má být pokřtěn. Musí mít ale v úmyslu vykonat to, co koná katolická církev a říkat: „Já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“ Kdyby nebezpečí smrti pominulo, je třeba jít za knězem a říci mu, jakým způsobem byl křest proveden. Kněz potom doplní to, co laik vykonat nemůže.

Vedle křtu vodou existuje křest touhy a krve. Křest touhy nastane v tom případě, že někdo touží být pokřtěn a není nikdo, kdo by ho pokřtil a on zemře. Křest krve nastane, když někdo touží být pokřtěn a prolíje svou krev pro Krista aniž mohl být pokřtěn. Takové případy nastávaly v prvních dobách křesťanství za pronásledování. Mnozí nepokřtění položili život pro víru a pro Krista.

Rodiče si mají uvědomit, že pokřtěním dítěte berou na sebe velikou odpovědnost za jeho náboženskou výchovu. To platí i o kmotrech, kteří zastupují rodiče dítěte v případě, že tito zemrou. Nestačí tedy pouze to, že pošlou děti na výuku náboženství a více se o předávání víry nestarají.

Křest náleží mezi tzv. **iniciační** svátosti (křest, biřmování, Eucharistie), protože uvádějí do křesťanského života.

Příště budeme pokračovat další svátostí a tou je biřmování.

Jáhen František.

NESTÁTNÍ POSKYTOVATELÉ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB V OHROŽENÍ

Ve středu 18. června 2008 se konala valná hromada České rady humanitárních organizací (dále jen ČRHO), která v současné době pod předsednictvím Ing. Pavla Duška sdružuje 226 organizací. Jejím členem je také Oblastní charita Pardubice. Vedle standardních částí programu, jakými byla zpráva o činnosti, zpráva o hospodaření či návrh rozpočtu atp., se jednalo především o připravované novely zákona o sociálních službách.

O důležitosti jednání svědčila i účast zástupců MPSV v čele s náměstkem ministra Mariánem Hoškem. Pro tyto hosty to však zdaleka nebylo pohodové setkání, protože představitelé neziskových organizací důrazně vyjadřovali svá stanoviska, která měla za cíl zabránit přijetí takové právní úpravy, která ohrožuje jejich samotnou existenci.

O co vlastně jde?

Připravovaná novela, podle mínění ČRHO, by od roku 2010 výrazně zhoršila podmínky činnosti nestátních poskytovatelů sociálních služeb. Vše nasvědčuje tomu, že stát se hodlá vzdát svého dominantního vlivu v předmětné sféře a převést ho

do kompetence krajských zastupitelstev. Tím se narušují pravidla rovné soutěže a rovných příležitostí. Navíc zde evidentně hrozí střet zájmů, neboť o dotacích by rozhodovaly subjekty, které jsou samy zřizovateli a provozovateli sociálních zařízení.

Je téměř jisté, že vedle ČRHO se k odporu proti návrhu připojí ještě další partneři, jako Unie zaměstnavatelských svazů ČR nebo Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče a Národní rada zdravotně postižených. Své podpůrné stanovisko k dané problematice také vyjádřila Charita Česká republika.

K uvedené problematice se nejvíce vyjadřovaly organizace, které mají potíže při jednání se svými krajskými samosprávami, např. v Plzeňském kraji. Pardubický kraj se prostřednictvím svých volených zástupců, zejména vicehejtmana Romana Línska a radního Miloslava Macely snaží o dobrou spolupráci s nestátními poskytovateli sociálních služeb. I toto se však po nadcházejících volbách může změnit.

K. Tajovský

Zveme vás na
„POUTNÍ MŠI SVATOU“
v kapli na Kokešově
v neděli **14. září 2008 v 15.00 hod.**

Účast přislíbil Mons. Karel Herbst,
pomocný biskup pražské arcidiecéze

Na svých prázdninových cestách jsme se dostali do malé vesnice v okolí Prachatic zvané Zábrdí. Je zde druhá největší sbírka

PAPÍROVÝCH BETLÉMŮ

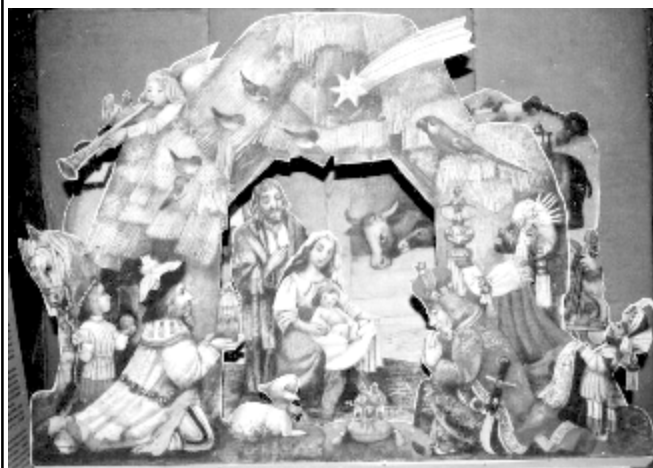
na světě.

Paní Svatava Vizinová jich má cca 750, převážně papírových (největší sbírka – 800 ks - je v Kanadě). Je to její, nikoli koníček, ale superkūň. Pomozte jí dostat se na první místo, a máte-li doma starý betlém, třeba poškozený nebo neúplný, pošlete jí ho.

Její webové stránky mají adresu:

www.betlemyapodmalba.info

Věra Novotná

ÚHEL POHLEDU

Při každé příležitosti se můj psík vyválí v něčem, co rozhodně nevoní. Je to staré, uleželé, nevzhledné. Když mu v tom nestačím zabránit, vrátí se celý natěšený. Pro jeho radost nemívám pochopení, nasadím gumové rukavice a psa vydrhnu. Já jsem spokojená, protože jsem učinila takové opatření, po kterém si opět mohu svého miláčka muchlovat. Ale až potom, co se pejsek zhnuseně oklepe, krkem a zády vyžehlí koberec a oschne.

Když se pak já umyji a ruce natru voňavým krémem, abych byla upravená a zcivilizovaná, začne mě psík na oplátku snaživým olizováním „čistit“. Kdybych mu to dovolila, nepřestal by, dokud by ze mě nesmyl poslední zbytek toho, co on vnímá za totéž, co já v nevábém, smrdutém odpadu, ve kterém se vyvález.

Toto je jeden z viditelných rozdílů našeho vnímání a projevů. Pochopitelných. Protože ačkoliv jsme velcí přátelé, kteří se mají rádi, jsem, koneckonců, já člověk a můj chlupatý kamarád pes. Proto mě neznepokojuje, že v tomto ohledu pejsek nerozumí mně a já jemu jen trochu. A to jen proto, že jsem si o tom přečetla něco v odborné literatuře. Mírně nám to komplikuje soužití, ale ani jeden z nás to nebere jako nepřekonatelnou rozdílnost. Zkrátka na tuto okrajovou záležitost má můj pejsek jiný, nevyřčený „úhel pohledu“.

Znepokojilo mě však, když jsem se nečekaně setkala s jiným úhlem pohledu člověka na poslední věci člověka druhého. Vlastníkem překvapivého přístupu k věci byl syn, kterému umřel otec. Můj vzdálený příbuzný. Nepokrevní. Ve věku přesahujícím průměrný věk, ve kterém umírá mužská populace. Filozof, novinář, disident, redaktor, spisovatel. Člověk žijící sám, obklopen knihami s jeho jménem a právě dokončovaným rukopisem. Člověk, kterému se postupně ze života vytráceli nejlepší přátelé a blízcí příbuzní.

Ale ten nejbližší mu zůstal - syn. Po smrti svého otce vzal jeho mobil a několika strohými větami oznámil každému číslu v telefonním seznamu mobilu, že jeho otec zemřel.

I já jsem byla jedno z těchto čísel v mobilu, který byl vzápětí odložený a nepřístupný. Čekala jsem na parte. Později, až od dalších čísel v seznamu mobilu zemřelého, jsem se dozvěděla, že pohřeb nebude. Nebude?! Pohřeb také může nebýt? Vždyť je i obce na své náklady vypravují osamělým a nemajetným. Jak by mohl zůstat nepohřben neosamělý a majetný člověk?

Ted' už vím, že nevypravit pohřeb lze. Bylo to právo jeho syna. Jeho úhel pohledu. Jaký? Možná neuznává formality. Možná chce ušetřit. Možná jeho otec nestál vedle něj v době, kdy ho potřebo-

val. Možná to je neuvědomělá msta vyplouvající z jeho podvědomí. Nebo jen určitá otupělost. Neuvědomost. Jediný syn, možná za podpory své rozvedené matky, využil své právo rozhodnout se takto. A nedomyslel, že nárok na rozloučení upřel všem, kteří by o něj stáli. Těm, kteří vědí, že je potřeba prožít si ten smutný, formální, bolestný předěl, kdy pochopí, že definitivně odešel člověk, ke kterému měli nějaký vztah. Člověk, který si zaslouží úctu. Před i po smrti. Tímto aktem syn předložil svou vizitku a do okolí vyslal falešný signál: můj otec byl NIKDO. Znehodnotil téměř 8 desetiletí života člověka, který se snažil druhým svou prací a tvorbou předat ze sebe to nejlepší. Muže, který svým občanským postojem v době, kdy možná pohřby byly povinné, prokázal své lidské kvality.

Dne 8. srpna 2008 zemřel v Havlíčkově Brodě v 76 letech východočeský spisovatel Mgr. Jiří Zadina. Jeho knihy „Pastviny bláznů“ a „Vezmi lože své“ byly a jsou k dostání na akcích Oblastní charity Pardubice.

-kitaj-

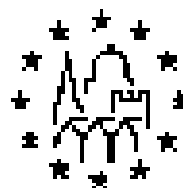

Jiří Zadina, nar. 27. února 1932, publicista. Vystudoval společenské vědy, působil jako učitel a redaktor. V době normalizace (1969—1989) pracoval z donucení jako montér kovotěsu a jeho pracovní štače zahrnovaly řadu obcí, městec a měst velké části Čech a Moravy. Po listopadu 1989 se na čas vrátil k novinářské práci. Jeho posledním zaměstnáním bylo místo šéfredaktora čtvrtletní hudební revue. Poté se věnoval už jen práci literární.

Zemřel 8. srpna 2008 v Havlíčkově Brodě.

DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ

Pardubice – neděle 14. září 2008

KOSTEL SV. BARTOLOMĚJE + ZVONICE

Kostel otevřen: 10.15 - 18.00 hod.

Zvonice otevřena: 14.00 - 16.00 hod.

a) KONCERTY: 10.15 hod., 17.00 hod.

Program: Varhaní koncert

Účinkují: prof J. Kuchválek + studenti konzervatoře

b) FOTOGALERIE: 10.15 - 18.00 hod.

Obsah: „Ze života farnosti“

Videozáznam z lití a žehnání zvonů

KOSTEL SV. JANA KŘTITELE

Kostel otevřen: 14.00 - 16.00 hod.

Fotogalerie: „Ze života farnosti“

Vlastní program: Pondělní večery - info o setkávání

Obsah: témata z historie večerů

hudba reprodukováná

zpěv živě

nabídka ukázek krátkých výkladů bibl. textů

literatura k nahlédnutí

dotazy - odpovědi - informace - diskuze

propagační letáčky

např. malý program nejbližších večerů

KOSTEL ZVĚSTOVÁNÍ PANNY MARIE

Kostel otevřen: 14.00 - 16.00 hod

Fotogalerie: „Ze života farnosti“

Změna programu vyhrazena

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Neděle	Setkání u kávy	fara - po mši sv. 9:00 hod.	
Pondělí	Setkání pro předškoláky - Spojil - p. Kučerová, tel.: 604 559 668		09:00 hod. (od 3.10.!)
Úterý	Adorace (po večerní mši sv.)	kostel sv. Jana	18:30 – 19:30
Středa	Cvičení rodičů s dětmi p. Šislerová - 724 159 469	Pardubičky, sokolovna Revoluční ul.	09:30 hod.
Pátek	Ministrantská schůzka	fara	16:00 – 17:45

DALŠÍ AKCE

Ne 31.08.	1. mše svatá pro děti	klášterní kostel	10:00 hod.
	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
	Poutní slavnost v Pardubičkách	kostel sv. Jiljí	17:00 hod.
St 03.09.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	16:00 - 18:00
Čt 04.09.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje kostel sv. Jana	08:00 - 16:00 16:00 - 18:00
	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
	Setkání Pastorační rady	fara	19:00 hod.
Pá 05.09.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	16:00 - 18:00
So 06.09.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
	Svátost smíření pro děti a rodiče	kostel sv. Bartoloměje	17:00 hod.
St 10.09.	Seniorklub	farní sál	14:30 hod.
	1. setkání žadatelů o křest dospělého	fara	19:00 hod.
Ne 14.09.	Dny evropského dědictví		
	Sbírka na Církevní školství		
	Poutní slavnost	Kokešov	15:00 hod.
	Latinská bohoslužba	kostel sv. Bartoloměje	19:00 hod.
Po 15.09.	Přijímání intencí na měsíc říjen	fara	od 08:00 hod.
	1. hodiny náboženství	fara (dle rozpisu na přihlášce)	
Čt 18.09.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Pá 19.09.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti		
Ne 21.09.	2. Svatobartolomějské poutní setkání	fara - dvůr	16:00 hod.
Ne 28.09.	Slavnost sv. Václava		
	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
	Poutní bohoslužba	Spojil	15:00 hod.
St 01.10.	1. polední mše svatá	kostel sv. Jana	12:00 hod.

Uzávěrka příštího čísla Zpravodaje farnosti je **19. září 2008**, příští číslo vyjde **28. září 2008**.

BLAHOPŘEJEME
19. 9 - * Jáhen Karel Kylar